SANS DATE

831

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Περὶ πυρηνελαιοποιΐας.

Ἀναγνώσαντες τὸ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Εἰδήσεων» καταχωρισθὲν ἄρθρον, κατὰ τὴν 18 Μαΐου ε. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 666, ὀφείλομεν πρὸς τιμὴν τῆς ἀληθείας καὶ κατὰ κοινωνικὸν καθῆκον, νὰ φέρωμεν ἐπ' αὐτοῦ τὰς κρίσεις μας, καὶ δώσωμεν τὰς πληροφορίας ἐκείνας αἵτινες φαίνεται ὅτι εἰσέτι δὲν περιῆλθον εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, πολλῷ μᾶλλον, διότι ὁ ἀνώνυμος ἀρθρογράφος τῆς «Ἐφημ. τῶν Εἰδήσεων» σκοπίμως φαίνεται, διέστρεψε τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ ἐκτεταμένον αὐτὸ ἄρθρον, ἐπιγραφόμενον «Ὁ κατὰ τῆς πυρηνελοποιΐας παράλογος πόλεμος» προκαλῶν τὴν διὰ τοῦ τύπου συζήτησιν πρὶν λάβει δικαιολογημένην ἀφορμὴν, καὶ διὰ τῆς ἀγανακτήσεως ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἐκδηλοῦται, παρέχει τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ ἀρθρογράφος ὠφεῖται μᾶλλον ἐκ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ συμφερόντων, ἢ ἐκείνων τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ λαοῦ, ὡς πειρᾶται ν' ἀποδείξῃ.

Ἀποκαλεῖ παραλογοῦντας τοὺς πολίτας ἐκείνους τοὺς ἐπισήσαντας τὴν προσοχήν των εἰς ζήτημα τῆς μεγαλητέρας βαρύτητος διὰ τὸν τόπον καὶ διὰ τὸ Κράτος, προσπαθῶν διὰ πρωτοφανῶν σοφισμάτων καὶ ἴσως δι' ἀπειλητικῶν ἐπιχειρημάτων ν' ἀποθαρρύνῃ αὐτοὺς καὶ οὕτω ἐγκαλείψωσι τὴν δεδικαιολογημένην καὶ γενναίαν αὐτῶν πρόθεσιν, ἀφίνοντες ἐλεύθερον εἰς τὰς καταστρεπτικὰς καὶ σκοτειὰς ἐνεργείας του, τὸν σκώληκα τὸν προσπαθοῦντα τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ κολοσσαίου δένδρου, ἐμποδίζον τὸν πέλεκυν τοῦ δικαίου ἔστω καὶ κατασχίζον τὸν κορμὸν, νὰ θέσῃ αὐτὸν εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Τοῦτο ἐλπίζομεν δὲν θὰ ἐπιτύχῃ.

Φρονοῦμεν προσέτι ὅτι εἶναι μᾶλλον ἐσπρωγμένη ἡ σοκοφαντικὴ ὑπόθεσις, τοῦ λέγειν δηλαδὴ ὅτι οἱ ὁπωσδήποτε μεριμνῶντες πολῖται διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου των, καὶ θέτοντες ἐπὶ τοῦ τάπητος κοινοφελῆ ζητήματα δὲν εἶναι εἰλικρινεῖς φίλοι τοῦ κ. Θεοτόκη. Τοῦτο ὁμοιάζει μὲ τὸ ἐπιχείρημα τῶν Φαρισαίων! Δὲν εἶναι φίλος τοῦ Καίσαρος. Ἀλλ' ἐὰν οἱ πολυάριθμοι φίλοι τοῦ κ. Θεοτόκη ἔπρεπε ν' ἀποσιωπῶσι καὶ νὰ μὴ ὑποβάλλωσιν εἰς αὐτὸν ζητήματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ἔπρεπε ἄρα νὰ περιορισθῇ ἡ φροντὶς αὕτη εἰς τοὺς ὀλίγους σήμερον ἀπομείναντας ἐχθροὺς αὐτοῦ;

Βεβαιοῦμεν τὸν κ. ἀρθρογράφον ὅτι ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλεγώμεθα μεταξὺ τῶν εἰλικρινεστέρων φίλων τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ ἐξ ἐκείνων μάλιστα, τῶν μὴ ἀπαιτησάντων ποτὲ, ἀτομικὰ ρουσφέτια. Πλὴν, ἐπειδὴ οὐδένα σκοπὸν ἔχοντες νὰ εἰσέλθωμεν εἰς πολεμικήν τινα διὰ τοῦ τύπου φάσιν καὶ μορφώσαντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἀρθρογράφος ἔσπευσε τὰς κρίσεις του ὅπως, κατὰ τὴν ἰδέαν του, προλάβῃ μεγάλα κακὰ, ἀπ' ἐναντίας ὑπέπεσεν εἰς πλάνην, διὰ ταῦτα ἐγκαταλείποντες περιττὰς ἐπικρίσεις, εἰσερχόμεθα ρητῶς εἰς τὸ ζήτημα ὅπως πράγματι εἶναι.

Οὐδέποτε ἐσκέφθη τις νὰ ἐγείρῃ παράπονον κατὰ τοῦ τέλους 2]100 καὶ 1]100 ὁλικὸν ἀφ' ὁ κἂν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβαρύνεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐντοπίων ἐλαιοπυρήνων (λιώτων). Καίτοι ἡ διάταξις αὕτη φέρει βλάβην εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῶν ἐλαιοπυρήνων, καθόσον προηγουμένως ταῦτα ἐπληρώνοντο ἀπὸ 180)100 μέχρι 2 δραχμῶν, κατὰ βαρέλι, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπληρώθησαν ἀπὸ 55—70 λεπτὰ καὶ σήμερον σχεδὸν ἐγκατελείφθησαν, προτιμοῦντες οἱ βιομήχανοι τὰ ξένα ἀτελῆ εἰσερχόμενα λιώτα, ὡς ἐμπεριέχοντα περισσοτέραν λιπαρὰν οὐσίαν, οὐχ ἧττον ὅμως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι τοῦτο ἔγινεν ὅπως ἐνθαρρυνθῇ καὶ βοηθηθῇ ἡ ἐντόπιος βιομηχανία τοῦ σάπωνος, καὶ ἐν ᾧ πρὸ αὐτῆς ἡ ὕλη αὕτη ἦτον ἄχρηστος· ἡ ἐχρησίμευε διὰ τοὺς κλιβάνους, εἰς τοῦτο συμφωνοῦμεν μὲ τὸν κ. ἀρθρογράφον καὶ ὅσον αὕτη πληρωθῇ εἶναι πάντοτε, περισσότερον ἀπὸ τὸ τίποτε ὡς συνέβαινε πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἐνταῦθα ἀτμοκινήτου καταστήματος τοῦ κ. Λάμπρου τὸ ἐξάγον ἔλαιον ἀπὸ τὴν πρώτην ὕλην ἐκείνων, καὶ χρησιμεῦον εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ μελανοῦ σάπωνος.

Ἀλλὰ ἐκτὸς τοῦ μόνου ἑνὸς καταστήματος τοῦ κατέχοντος ἀτμοκίνητον μηχανὴν, ἠγαζοντο καὶ ἕτερα ἑπτὰ σαπωνοποιεῖα μεγάλα καὶ μικρὰ καὶ δηλαδὴ Α' Ἀβραὰμ Μ. Κοὲν, Β' Ι. Χαντζῆ καὶ Ν. Πατούνη, Γ' Μωϋτῆ Μ. Κοὲν, Δ' Ἐλευθερίου Ἰωάννου, ΣΤ' Ι. Δ. Βούλγαρη, Ζ' Ἀβραὰμ Ἰσραὴλ, Η' Ἰσαὰκ Ἰσραὴλ, μὴ μεταχειριζόμενα μηχανὰς διὰ τὴν κατέργασιν ταύτην τῶν ἐλαιοπυρήνων ἀλλὰ πορίζόμενα τὴν πρώτην ὕλην, ἐκ τοῦ ἐλαιολάδου μας, κατασκευάζοντα λευκὸν Σάπωνα καὶ τὰ ὁποῖα καταστήματα σήμερον ἐξέλειπον, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους προτιθέμεθα ν' ἀναπτύξωμεν ἀκολούθως. Ἐκ δὲ τῆς ἐξαφανίσεως αὐτῶν, μεγίστη ἐπῆλθε βλάβη εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηματικὴν, ἐργατικὴν καὶ ἐμπορικὴν τάξιν, καὶ ἰδίως εἰς τὸ δημόσιον. Ὑπάρχει νόμος τοῦ 1877 ἐπιτρέπων τὴν ἐλευθέραν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν τῶν ἐλαιοπυρήνων εἰς τὸ κράτος ἐπιβαρυνομένων μόνον διὰ 80)100 δημοτικὸν φόρον ἀνὰ 1000 ὀκάδας. Οὐχ ἧττον ὅμως τὰ λιόστα δὲν εἰσήρχοντο καθόσον ἀπηγορεύετο ἡ εἰσαγωγὴ αὕτη παρὰ τοῦ κατὰ τῆς φυλλοξήρας ἀμυντικοῦ νόμου.

Πλὴν μόλις ἡ πρὸ τριετίας συστηθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησεν ὅτι οἱ ἐλαιοπυρῆνες δὲν εἶναι ἐπιδεκτικοὶ μεταδόσεως τῆς φυλλοξήρας, ἐπετράπη ἡ ἐλευθέρα εἰς τὸ κράτος εἰσαγωγὴ αὐτῶν.

Ἡ περίστασις αὕτη, παρεκίνησε κερδοσκόπους τινὰς νὰ ἱδρύσωσιν εἰς Πειραιᾶ καὶ Βῶλον διάφορα καταστήματα, ἐφοδιασμένα διὰ ἀτμοκινήτων μηχανῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ κομίσωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μεγάλα ποσὰ ἐλαιοπυρήνων πρὸς παραγωγὴν πυρηνελαίου διὰ κατασκευὴν μελανοῦ σάπωνος. Ἡ πλήρης ἀνάπτυξις αὐτῶν, ἂν δὲν ἀπατόμεθα, ἤρχισεν ἀπὸ πέρυσι.

Σήμερον εἰς μυθώδη ποσὰ εἰσάγονται εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ ἐλαιοπυρῆνες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δηλαδὴ ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, Μιτυλήνης, Κρήτης, Ἀλβανίας Ἠπείρου καὶ Δαλματίας. Διὰ τῶν ἐλαιοπυρήνων τούτων τὰ ἐν λόγῳ καταστήματα ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἀτμοῦ παράγουσι τοσοῦτον πυρηνέλαιον δυνάμενον κατὰ πολὺ νὰ ὑπερβῇ τὴν ὅλην παραγωγὴν μιᾶς καλῆς ἐλαιοσοδείας τῆς νήσου Κερκύρας.

Διὰ τοῦ πυρηνελαίου ἐκείνου κατασκευάζεται μεγίστη ποσότης σάπωνος, ἥτις ἐξοδεύεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας τοῦ δημοσίου διότι ἐξάγεται ἀτελής.

Σημειωτέον ὅτι τὸ πυρηνέλαιον τιμᾶται ἀπὸ 15 ἕως 20 δραχμὰς τὴν βαρέλαν.

Οἱ ἐνταῦθα βιομήχανοι, τοῦ λευκοῦ σάπωνος καθὼς καὶ τῆς λοιπῆς Ἑπτανήσου, οἱ ἄλλοτε ἐρ[illegible] ποιότητος, τῶν ὁποίων ὅμως ἡ ἀξία ἀνήρχετο εἰς 40 — 50 δρ. τὴν βαρέλαν μὴ δυνάμενοι νὰ συναγωνισθῶσι μετὰ τῶν πυρηνελαίων, ἕνεκα τῆς καταπληκτικῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξὺ αὐτῶν ἀξίας ἠναγκάσθησαν νὰ παύσωσι τὴν βιομηχανίαν ταύτην, κλείσαντες τὰ καταστήματα αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ διαβήματος τούτου, ἐκτὸς τῆς ἀνυπολογίστου βλάβης ἡ ὁποία ἐπῆλθεν εἰς τὰ ἐλαιοπαραγωγικὰ κέντρα τοῦ Κράτους, δηλαδὴ Κερκύρας, Παξῶν, Λευκάδος, Ζακύνθου, Μάνης καὶ ἑτέρων, συνεπέφερε τὴν καταστροφὴν δισκοσίων περίπου οἰκογενειαρχῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ ρηθέντα καταστήματα μόνον τῆς Κερκύρας.

Ἐπειδὴ ἀτυχῶς τὰ ἡμέτερα ἔλαια κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἶναι κακῆς ποιότητος καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ζητοῦνται μόνον τὰ τῆς καλῆς καὶ τῆς μεσαίας, δηλ. τὰ παραγόμενα ἀπὸ Ὀκτώβριον μέχρι μέσα Δεκεμβρίου καὶ τ' ἄλλα τὰ περισσότερα τῆς κακῆς ποιότητος ἦσαν πάντοτε προωρισμένα εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ λευκοῦ σάπωνος, καὶ ἅπαντα ἐξοδεύοντο ἐντελῶς, παρὰ τῶν ἐνταῦθα σήμερον ἐλλειπόντων βιομηχανικῶν καταστημάτων τῆς λευκοσαπωνοποιΐας τὰ ὁποῖα ὅλα μαζὶ κατανάλωσκον ἀπὸ 600—700 βαρελῶν ἐλαίου καθ' ἑβδομάδα, οὕτως ὥστε ἡ ὅλη κατανάλωσις ὑπολογίζεται εἰς βαρ. 60,000 ἀνὰ διετίαν κατὰ μετρίαν ἐσοδείαν, εὐκόλως δύναταί τις νὰ πεισθῇ περὶ τῆς μεγάλης ἐπελθούσης βλάβης εἰς τὸν τόπον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἔπαυσεν ἡ βιομηχανία τοῦ λευκοῦ σάπωνος, οἱ ἀποθῆκαι τῶν ἐλαιεμπόρων ἐπληρώθησαν ἐλαίων τῆς κατωτέρας ποιότητος, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἐξοδευθῇ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι οἱ ἐλαιέμποροι λογικῶς δὲν προβαίνουσιν εἰς νέας ἀγοράς, καὶ οὕτω οἱ ἀγρόται καὶ κτηματίσι, κατέχοντες τοιαῦτα ἔλαια, δὲν δύνανται πλέον νὰ τὰ ἐκποιήσωσι.

Δὲν ἠσθάνθη εἰσέτι ὁ τόπος τὴν ἀνυπολόγιστον ζημίαν πρῶτον διότι ὡς εἴπομεν, μόλις πρὸ διετίας τὰ καταστήματα τὰ παράγοντα πυρηνέλαια ἔφθασαν εἰς τὴν πλήρη αὐτῶν ἀνάπτυξιν, καὶ δεύτερον ἀπὸ τὸ 1890 δὲν ἔλαβεν ἡ Κέρκυρα μεγάλας ἐσοδείας ἀλλὰ μόνον ἀπὸ 20—40 χιλιάδας βαρέλας ἐλαίου. Τί θὰ γίνουν λοιπὸν τὰ ἔλαια τῆς κατωτέρας ποιότητος ἅμα ἔλθῃ ἐσοδεία 250 χιλ. βαρελῶν;

Πρέπει ἡ τιμὴ νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν τιμὴν τῶν πυρηνελαίων, ἀλλὰ τότε δύνανται τις νὰ ὑποστῇ τὰς δαπάνας τῆς συλλογῆς τοῦ καρποῦ καὶ τὰς ἑπομένας ἕως ὅτου οὗτος μεταβληθῇ εἰς ἔλαιον διὰ νὰ πωληθῇ ἀντὶ 20 δρ. τὴν βαρέλαν;

Διάφοροι μὴ πρακτικοὶ ὄντες συμβουλεύουσι τὴν θεραπείαν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ποιοτήτων τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦτο βεβαίως εἶναι τοῖς πᾶσι ποθητὸν, πλὴν ἡ βελτίωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ εἰμὴ διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν πρώτων ἐλαίων ἐκείνων δηλαδὴ τῶν καὶ σήμερον ζητουμένων ὡς εἶναι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, τοὐτέστιν ἀπὸ Ὀκτώβριον μέχρι μέσα Δεκεμβρίου, διότι ὡς ἐκ τῆς φύσεως, τῆς ποιότητος, τῶν ἡμετέρων ἐλαιοδένδρων ὁ καρπὸς αὐτῶν ἀρχίζει καταπίπτων ἀπὸ Ὀκτώβριον μέχρι Δεκεμβρίου βαθμηδὸν καὶ εἰς μικρὰ ποσὰ, ὡς ἐκ τούτου διευκολύνεται ἡ ἄμεσος συλλογὴ καὶ ἄλεσις αὐτοῦ, κυριώτερον στοιχεῖον διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς καλῆς ποιότητος ἐλαιολάδου. Ἀκολούθως ὅμως ἐγείρεται πάλη κατὰ ἀνωτέρας δυνάμεως, διότι σχεδὸν πάντοτε κατὰ τὴν δευτέραν δεκαπενθημερίαν τοῦ Δεκεμβρίου καὶ ἀρχὰς Ἰανουαρίου, ὁ καρπὸς συσσωρεύεται διὰ μᾶς κατὰ γῆς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς νήσου, ἐκτὸς μικρῶν τίνων ἐξαιρέσεων καὶ ὡς ἐκ τῆς τεραστίας πληθώρας ἀποβαίνει ἀδύνατος καὶ ἀκατόρθωτος ἡ ἄμεσος συλλογὴ καὶ ἄλεσις αὐτοῦ καὶ συνεπῶς ὁ ὑπερμεγέθης οὗτος ὄγκος διαμένων ἐπὶ δύο περίπου μῆνας κατὰ γῆς, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ παράξῃ ἔλαιον κακῆς ποιότητος ἔχον ἀποφορὰν, σεσηπότος ὄντος τοῦ ἐλαιοκάρπου.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὰς ἐποχὰς ἐκείνας τοῦ ἔτους ἡ νῆσος μας βασανίζεται ὑπὸ ραγδαίων καὶ ἐξακολουθητικῶν βροχῶν, αἱ ὁποῖαι κωλύουσι ἐπιβλητικῶς τὴν συλλογὴν τοῦ ἐλαιοκάρπου καὶ ἐπιταχύνουσι τὴν σῆψιν αὐτοῦ.

[illegible] τερος ἀναψώστας ὅτι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα αἰῶνα μόνον ὀλίγα παραδείγματα ἔχομεν ὅτι ὁ ἐλαιόκαρπος διετηρήθη ἠρτημένος μέχρι τῆς θερινῆς ἐποχῆς παράγων ἔλαιον ἄφθονον καὶ καλλίστης ποιότητος δηλαδὴ κατὰ τὸ 1833,55,57,70,76,78,80,90, ἐκτὸς λοιπὸν τῶν ἄνω ρηθέντων ἐτῶν, ὁ καρπὸς συνήθως καταπίπτει εἰς τὴν χειμερινὴν ἐποχὴν, καὶ καὶ τὸ παραγόμενον ἔλαιον ἐκ τοῦ δευτέρου καὶ κυριωτέρου τούτου μέρους, προωρίσθη πάντοτε πρὸ αἰώνων εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ λευκοῦ σάπωνος καθότι δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν τόπον καὶ πωληθῇ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ἐναργέστατον ὅτι ἐὰν διὰ ξένης οὐσίας ἀτελῶς εἰσερχομένης εἰς τὸ κράτος παράγεται ἀντικατάστατον πρὸ τοῦ ἰσχυρῶς συναγωνιζόμενον, τὸ κυριώτερον μέρος τῆς Κερκυραϊκῆς παραγωγῆς ἐλαίου μὴ δυναμένη νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ἄλλο τι εἰμὴ εἰς τὴν λευκοσαπωνοποιΐαν, ἔπεται ὅτι ἀπόλυται παντελῶς, καὶ τότε *Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀτυχὴς Κέρκυρα!*

Προτιθέμενοι νὺν ν' ἀποδείξωμεν τὴν ἐπερχομένην βλάβην εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δημοσίου, ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Σιμοπούλου.

Ἀφοῦ ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν τὸ δικαιολογημένον τέλος ἐξαγωγῆς ἐπὶ τοῦ ἐλαίου 22 1)2 0)0 καθὼς καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑπτάνησον καὶ ὁ σάπων ὡς προϊὸν τοῦ ἐλαίου πηγάζων ὑποβάλλεται εἰς τέλος ἐξαγωγῆς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν 5 λεπτῶν ἀνὰ ὀκὰν καὶ 2 λεπτῶν καὶ 1)10 ὁδικόν. Τὰ ἐν Κερκύρᾳ ἐργαζόμενα προηγουμένως σαπωνοποιεῖα ἀπέδιδον σπουδαιοτάτην παραγωγὴν σάπωνος, ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ὁποίου τὸ δημόσιον ἀπελάμβανεν ἀπὸ 500 χιλ. μέχρι 600 χιλ. δραχ. ἐτησίως τέλος ἐξαγωγῆς ὡς δύναταί τις νὰ βεβαιωθῇ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Τελωνείου καὶ μόνον εἰς ἐκ τῶν πρώην σαπωνοπαραγωγῶν, ὡς ἐβεβαιώθημεν ἐπλήρωσεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Τελωνείου τέλος ἐξαγωγικὸν τοῦ ἔτους δρ. 125,000. Ἐκτὸς τῆς βλάβης ταύτης τὸ δημόσιον ζημιοῦται ἐκ τῆς στερήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν ἑτέρων οὐσιῶν, ἀναγκαιούντων εἰς τὴν κατεργασίαν τοῦ λευκοῦ σάπωνος, δηλαδὴ τῆς ἀμύλου (amido) σαπωνόχωμα (talco) σόδας καὶ ξυλικῆς διὰ κιβώτια, ὅπερ δὲν ἀπετέλει εὐκαταφρόνητον ποσόν.

Εἰς τὴν ζημίαν ταύτην τοῦ δημοσίου συνδέεται καὶ ἡ ἀνυπολόγιστος βλάβη ἥτις ἐπέρχεται εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηματικὴν, ἐργατικὴν καὶ ἐμπορικὴν τάξιν τῶν νήσων Κερκύρας, Παξῶν, Λευκάδος καὶ Ζακύνθου καὶ ἥτις μόνον διὰ τὸ δημόσιον δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς δύο ἑκατομμύρια ἐτησίως, διὰ τῆς λειψάσης ἐξαγωγῆς τοῦ λευκοῦ σάπωνος ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων ἐνῶ διὰ τῆς νεοσυστάτου βιομηχανίας τῶν καταστημάτων Πειραιῶς καὶ Βώλου δὲν ἀπολαμβάνει οὐδὲν, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ ἐλαιοπυρῆνες εἰσέρχονται ἀτελεῖς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ μελανοῦ αὐτοῦ σάπωνος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν, εἶναι ἐπίσης ἀσύδοτος.

Ἐὰν δὲ τὸ Δημόσιον ἐστερήθη 500—600 χιλιάδων δραχ. κατ' ἔτος ἐξ εἰσπραττομένου τέλους τοὐλάχιστον πρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν εἰς *πέντε ἑκατομμύρια* δραχ. τὴν ἐτησίαν ζημίαν τοῦ τόπου ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σάπωνος ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος ὠφελοῦντο οἱ ἐργάται, ἀχθοφόροι καὶ οἱ λοιποὶ χορηγηταὶ τῶν χρησίμων πρὸς τὴν βιομηχανίαν ταύτην εἰδῶν. Ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐξηγεῖται ἡ καθημερινὴ κατάπτωσις τῆς οἰκονομικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως.

Ὡς νὰ μὴ ἤρκει ὁ μέγας καὶ καταστρεπτικὸς πόλεμος συναγωνισμοῦ τοῦ βαμβακοελαίου κατὰ τοῦ ἐλαιολάδου ὅπερ κατέστησεν ἡμισείαν τὴν ἀξίαν τοῦ δευτέρου, ἐπέπρωτο καὶ ἑτέρα ξένη πρώτη ὕλη, δηλαδὴ τὰ ξένα λιόστα ἀτελῶς εἰς τὸ Κράτος εἰσερχόμενα νὰ καταπολεμήσωσι χάριν ἀτομικῶν τινων συμφερόντων, ὀλίγων κερδοσκόπων, τὴν τεραστίαν ἑλληνικὴν παραγωγὴν τοῦ ἐλαιολάδου εἰς τὴν πηγὴν αὐτῆς. Πλήρη ὅμως τρέφομεν πεποίθησιν ὅτι οὐδὲ ἡ προκάτοχος κυβέρνησις οὐδὲ ἡ ἐνεστῶσα δὲν ἀντελήφθησαν ἐν [illegible] ρύτητα τῆς βλάβης διότι θὰ πρὸ καιροῦ εἶχον προβῇ ἀμέσως ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἀτοπήματος τούτου, ἐπειδὴ νομίζομεν ὅτι οὐδεμία κυβέρνησις ὅπως προστατεύσῃ μίαν σχετικῶς ἀσήμαντον βιομηχανίαν ἤθελε γίνει συνεργὸς τῆς καταστροφῆς τοῦ κυριωτέρου προϊόντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Δὲν ζητοῦνται προστατευτικοὶ νόμοι διὰ τὰ ἡμέτερα προϊόντα ὡς ἔπραξαν σχεδὸν ἅπαντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη, ἀλλὰ δικαίως ζητεῖται νὰ μὴ προστατευθῶσι τὰ ξένα ἀπέναντι τῶν ἡμετέρων, ἰδίως ὅταν ἐκεῖνα μὴ ἔχοντα σημαντικὴν ἀξίαν διὰ τοὺς ἄλλους, γίνονται θανάσιμοι ἐχθροὶ τῆς κυριωτέρας ἡμῶν παραγωγῆς.

Ἡ κυκλοφορήσασα κατ' αὐτὰς ἀναφορὰ (λέγομεν τὴν ἔχουσαν ἀποκλειστικὸν ἀντικείμενον τὸ ἐν λόγῳ) πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς ὅπως ἐπιβληθῇ 10 λεπτῶν εἰσαγωγικὸν τέλος κατ' ὀκὰν ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀτελῶς εἰσαγομένων νῦν λιόστων ὅπως τὸ παραγόμενον παρ' αὐτῶν πυρηνέλαιον καταντήσῃ ἰσόβαθμον κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἡμετέρου ἐλαίου τῆς κατωτέρας ποιότητος καὶ οὕτω ἡ ἐγχώριος αὕτη βιομηχανία τοῦ σάπωνος προτιμήσῃ τὸ ἐλαιόλαδον ἀντὶ τοῦ πυρηνελαίου.

Φρονοῦμεν ὅτι οἱ πολῖται οἱ προσφέροντες τὰς ἐνεργείας των ἐν προκειμένῳ ὅπως φέρωσιν εἰς γνῶσιν ἁπάντων τὴν σπουδαίαν ταύτην τοπικὴν περίστασιν κοινοφελοῦς συμφέροντος, εἶναι ἄξιοι μᾶλλον ἐπαίνων καὶ αὐχὶ μομφῆς ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κ. ἀρθρογράφος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Εἰδήσεων».

Εἶναι ἐπὶ τέλους δίκαιον, εἶναι πρακτικὸν καὶ ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἁπλουστέρου καθήκοντος, ὅπως ἡ Ἐθνικὴ βιομηχανία προμηθευθῇ κατὰ προτίμησιν τὴν πρώτην ὕλην αὐχὶ παρὰ ξένης, ἀλλὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς παραγωγῆς.

* * *

Αρ. Εισ. 900
VI408